

เด็กกับ คำแม่ ไทย

แลหลัง
คำแม่-ไทย

สืบหาที่มาคำแม่ในภาษาไทยที่ถูกลืม

รศ.ดร. ศาามติ รักดีคำ

แล
หลัง

คำ
เขมร-ไทย

แลหลังคำเขมร-ไทย

รศ. ดร. ศานติ ภักดีคำ

ราคา ๓๖๕ บาท

แลหลังคำชมร-ไทย • รศ. ดร. สานติ ภัคดีคำ

พิมพ์ครั้งแรก : ธันวาคม ๒๕๖๒

ราคา ๓๖๕ บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

सानติ ภัคดีคำ.

แลหลังคำชมร-ไทย.

กรุงเทพฯ : มติชน, ๒๕๖๒.

๓๗๖ หน้า.

๑. ภาษาไทย--คำและวลีภาษาต่างประเทศ. ๒. ภาษาเขมร.

I. ชื่อเรื่อง.

495.912495932

ISBN 978 - 974 - 02 - 1687 - 2

สำนักพิมพ์มติชน | www.matichonbook.com

- ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์ : อารักษ์ คณะนาท, สุพจน์ แจ้งเร็ว, นนุช สิงห์เดชะ
- ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : อพิสิทธิ์ อึ้งจาสุวรรณ
- รองผู้จัดการสำนักพิมพ์ : รุจิรัตน์ ทิมวัฒน์, มณฑล ประภากรเกียรติ
- บรรณาธิการบริหาร : สุจิตต์ บุญปาน
- บรรณาธิการเล่ม : ปกรณ์เกียรติ ตีระจนานิช
- พิสูจน์อักษร : ไรติซิง วัฒน
- กราฟิกเลย์เอาต์ : ชวนเมศ์ อินทรอุดม
- ศิลปกรรม-ออกแบบปก : ชนาพร เบญจาศิสุทธิ์
- ประชาสัมพันธ์และการตลาด : ภัทรี รุจิรัตน์, ณัฏฐา เขียววง

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) : ๑๒ ถนนเทศบาลนามู

ประชาชนนิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๒๑๑ ต่อ ๑๒๓๕

โทรสาร ๐-๒๕๔๐-๕๔๘๘

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มติชน ๑๒ ถนนเทศบาลนามู ประชาชนนิเวศน์ ๑

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๒๑๑ ต่อ ๒๐๐๐, ๒๑๐๘

โทรสาร ๐-๒๕๔๐-๙๐๑๓

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทงานดี จำกัด (ในเครือมติชน)

๑๒ ถนนเทศบาลนามู ประชาชนนิเวศน์ ๑ เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๒๑๑ ต่อ ๓๓๕๐-๓๓๕๓

โทรสาร ๐-๒๕๔๐-๙๐๑๓

Matchon Publishing House a division of Matchon Public Co., Ltd.

12 Tethsabannaruean Rd., Prachanivate 1, Chatuchak

Bangkok 10900 Thailand

ในกรณีที่หนังสือมีข้อผิดพลาดจากการพิมพ์

เช่น หน้าขาดหาย หน้าซ้ำ หน้าสลับ เข้าเล่มกลับหัว

กรุณาดัดข้อที่มี email: matchonbooksales@gmail.com

หรือ inbox: [matchonbook](https://www.facebook.com/matchonbook) เพื่อขอเปลี่ยนเล่มใหม่

หากท่านต้องการสั่งซื้อหนังสือเล่มนี้
จำนวนมากในราคาพิเศษ

โปรดติดต่อโดยตรงที่ บริษัทงานดี จำกัด

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๒๑๑ ต่อ ๓๓๕๓

โทรสาร ๐-๒๕๔๐-๙๐๑๓

MATCHON
PREMIUM
PRINT

ฝ่าย MATCHON PREMIUM PRINT

บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน)

รับผิดชอบสิ่งพิมพ์ทุกประเภท

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๐-๐๒๑๑ ต่อ ๒๔๑๔, ๒๔๒๔

โทรสาร ๐-๒๕๔๐-๙๐๑๓

สารบัญ

แลหลังคำเขมร-ไทย

คำนำ

(๙)

ภาคที่ ๑ เหตุใดไทยจึงยืมภาษาเขมร :
อิทธิพลภาษาเขมรในไทย

๑ เขมรโบราณในประเทศไทย :

ที่มาของการใช้ภาษาเขมรโบราณในดินแดนไทย	๕
อาณาจักรเขมรโบราณกับดินแดนไทย	๖
เมื่อเขมรโบราณขยายอำนาจสู่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา	๘
พระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ กับ การขยายพระราชอำนาจ ในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา	๑๔
เมืองโบราณทางภาคกลางของไทย ในศิลาจารึกปราสาทพระขรรค์	๒๒
ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาหลังการสวรรคตของพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗	๓๕

๒ ความสัมพันธ์เขมรโบราณกับสุโขทัยและอยุธยา :

ที่มาของคำยืมภาษาเขมรในภาษาไทย	๓๘
ภาษาเขมรโบราณในภาษาไทยสมัยสุโขทัยและอยุธยา	๔๓
ภาษาเขมรโบราณที่พบในหลักฐานไทยสมัยสุโขทัย	๔๔
ภาษาเขมรโบราณที่พบในหลักฐานไทยสมัยอยุธยา	๔๗
อิทธิพลภาษาและวัฒนธรรมไทยในเขมรสมัยหลังพระนคร	๕๓

ภาคที่ ๒ คำสาส์น :

สืบที่มาคำไทยในภาษาเขมรโบราณ

๓ “เขมร” และ “ขอม” จากภาษาเขมรโบราณ

สู่การรับรู้ของไทย	๖๐
“เขมร” คำที่ไทยใช้เรียก “เขมร” มาตั้งแต่เมื่อใด?	๖๑
“ขอม” คือ “เขมร” และไม่ใช่ “เขมร” ในการรับรู้ของ “ไทย”	๖๕
“อักษรขอม” จากอักษรเขมรโบราณ สู่อักษรลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ที่ส่งอิทธิพลให้กัมพูชา “คแมร์เลอ” และ “คแมร์โกรม” ในบริบทของเขมรถิ่นไทย กับภาษาเขมรมาตรฐาน	๑๐๐ ๑๓๑

๔ พระนามกษัตริย์เขมรโบราณในพระนามกษัตริย์ไทย

พระนามกษัตริย์สุโขทัย : ความสัมพันธ์กับเขมรโบราณ จาก “ชัยวรมัน” สู่ “ไชยพรมเทพาติเทพ” จากพระนามกษัตริย์เขมรโบราณ สู่สร้อยพระนามกษัตริย์สมัยอยุธยา “รามธิบดี” ทำไมต้อง “ศรีสินทร” ร่องรอยพระนามกษัตริย์ “สุพรรณภูมิ” ที่ถูกลืม	๑๔๐ ๑๔๑ ๑๕๓ ๑๖๗
--	--------------------------

๕ จากยศตำแหน่งเขมรโบราณสู่ยศตำแหน่งขุนนางไทย

จาก “กัมรเตง” สู่ “กมรแดง” และ “กุ่มฏาแดง” “ประแดง” “ผแดง” “ผะแดง” และ “ผาแดง” บริบทและความเปลี่ยนแปลงจาก “กัมรเตง” ในภาษาเขมรโบราณ	๑๘๒ ๑๘๓ ๑๙๙
--	-------------------

“แสดง” และ “สำแดง” คำที่มาจากยศเขมรโบราณ	
“แสดง”	๒๑๔
“นักร้อง” ตำแหน่งของใคร ในพระราชวงศ์กัมพูชา	๒๑๗
“เสด็จ” และ “สมเด็จ” จากเขมรโบราณสู่เขมรปัจจุบัน	๒๓๔
“กลาโหม” จากสถานที่บูชาไฟ	
สู่ตำแหน่งสมุหพระกลาโหม	๒๓๙
“ตำรวจ” จากทหารรักษาพระองค์สู่ “พลตระเวน”	๒๔๓
“เด็กชา” แปลว่าอะไร	๒๔๙
ที่มาของราชทินนามกัมพูชาปัจจุบัน	
ในทำเนียบบรรดาศักดิ์เขมรสมัยหลังพระนคร	๒๕๒
๖ ศัพท์ศาสนาที่มาจากภาษาเขมรโบราณ	๒๖๘
“บวช” หรือ “บวส” คำเขมรโบราณที่ถูกจับ “บวช”	
เป็นรูปภาษาบาลี	๒๗๐
“กำผี” คำเขมรโบราณซึ่งเป็นที่มาของคำว่า “คัมภีร์”	
ในภาษาไทย	๒๗๘
“ฉั่น” และ “จิ้งหนั” คำศัพท์ศาสนาที่มาจาก	
ภาษาเขมรโบราณ	๒๘๐
“จำวัด” “จำพรรษา” และ “จำศีล” ทำไมต้อง “จำ”	๒๘๓
“รัตประคด” ชื่อซึ่งมาจากภาษาไทย	
และภาษาเขมรโบราณ	๒๘๕
“โยม” จาก “ข้าพระ” สู่ “อุปัฏฐาก”	๒๘๘
เดีย ย “รู้” และ เผตย “บอกให้รู้”	๒๙๓
“กระยา” คำซึ่งมีที่มาจากภาษาเขมรโบราณ	๓๐๐
“พระขพุ” ภูเขาศักดิ์สิทธิ์ทั้งเขมรทั้งไทย	๓๐๐

“มนตร” ในดุขฏีสังเวยของขุนเทพกวี ไม่ได้มาจาก “สันสกฤต” และไม่ได้หมายถึง “เวทมนตร์”	๓๐๖
๗ ศัพท์เล็กเกร็ดน้อยจากภาษาเขมรโบราณ ศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง : มุมมองภาษา-จารึกเขมรโบราณ “ตะแลงแกง” คำนี้มาจากไหน ไฉนจึงเป็น “แดนประหาร” “บัตสี บัตเถลิง” และ “บัตชบ” ๓ คำนี้มาจากไหน “ข้าเรา” คำนี้มีที่มา ทำไม “ทะเล” ต้อง “สาบ” ดำนาดำดิน คำไหนไทย คำไหนเขมร ฉ. กระเชอ หรือ ฉ. กระฉือ	๓๑๔ ๓๑๕ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๓๓ ๓๓๗ ๓๔๒ ๓๔๔
บทส่งท้าย	๓๕๐
บรรณานุกรม	๓๕๔

คำนำ

แลหลังคำเขมร-ไทย

ประเทศไทยและกัมพูชามีความสัมพันธ์ที่สืบเนื่องมาอย่างยาวนาน โดยเฉพาะในด้านของภาษาและวรรณคดี ทั้ง ๒ ประเทศต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างมากทั้งในลักษณะของการรับและแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ตั้งแต่การสถาปนาสุโขทัยในพุทธศตวรรษที่ ๑๘ และการสถาปนากรุงศรีอยุธยาในพุทธศตวรรษที่ ๑๙ กระทั่งสืบทอดต่อมายังสมัยธนบุรีและรัตนโกสินทร์อย่างไม่ขาดสายจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ภาษาและวรรณคดีที่รับและแลกเปลี่ยนกัน ก็มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย

ด้วยเหตุนี้ คำยืมภาษาเขมรในภาษาไทยจึงมีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากคำยืมภาษาอื่นๆ เพราะคำยืมภาษาเขมรส่วนใหญ่เป็นภาษาเขมรโบราณ ซึ่งใช้กันในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตั้งแต่ราวพุทธศตวรรษที่ ๑๕ หรือก่อนหน้านั้น แม้ว่าคำยืมภาษาเขมรในภาษาไทยอาจมีภาษาเขมรสมัยปัจจุบันอยู่บ้างแต่ก็ไม่มากนัก เพราะอักขรวิธีของคำยืมภาษาเขมรในภาษาไทยส่วนมากสอดคล้องกับอักขรวิธีภาษาเขมรโบราณในศิลาจารึกเขมรสมัยพระนครและสมัยหลังพระนครมากกว่าอักขรวิธีของ

ภาษาเขมรปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับที่มาที่ไปของ คำยืมภาษาเขมรในภาษาไทยยังมีไม่มากนัก และส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาวิเคราะห์จากภาษาเขมรปัจจุบันเป็นหลัก ไม่ได้ศึกษาเปรียบเทียบกับภาษาเขมรโบราณ ซึ่งน่าจะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับภาษาไทยมากกว่าภาษาเขมรปัจจุบัน

ในบางวาระบางโอกาส ผู้เขียนได้มีโอกาสหยิบยกคำยืม ภาษาเขมรในภาษาไทยซึ่งเห็นที่น่าสนใจมาศึกษาและนำเสนอ ทั้งในรูปของหนังสือ เช่น พจนานุกรมคำยืมภาษาเขมรในภาษาไทย แต่เนื่องจากข้อจำกัดของการนำเสนอในรูปแบบของ พจนานุกรม จึงไม่สามารถวิเคราะห์รายละเอียดของคำได้มากนัก ต่างกับการนำเสนอในรูปแบบของบทความ ซึ่งสามารถอภิปราย ในรายละเอียดต่างๆ ได้มากกว่า บางเรื่องเคยรวบรวมเผยแพร่ ไปบ้างแล้ว แต่ก็มีบางบทความที่เขียนขึ้นใหม่ หนังสือเล่มนี้จึง เป็นการรวบรวมบทความวิเคราะห์คำยืมภาษาเขมรในภาษาไทย ที่น่าสนใจ ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ตามวารสารต่างๆ รวมถึงบทความใหม่ๆ ของผู้เขียนที่ยังไม่เคยเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน

ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงได้คัดเลือกบทความที่เกี่ยวข้องกับ ภาษาเขมรโบราณในภาษาไทยมาร้อยเรียงเป็นหมวดหมู่และ ปรับปรุงแก้ไขใหม่ เพื่อให้เห็นที่มาของคำยืมภาษาเขมร ซึ่งจะ ช่วยขยายภาพให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยและ กัมพูชาในมิติการรับและแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่มีมาอย่าง ยาวนานหลายร้อยปี

โดยในเนื้อหาจะเป็นการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคำยืมภาษาเขมรที่มีใช้ในภาษาไทย โดยเริ่มที่การกล่าวถึงที่มาของการใช้ภาษาเขมรโบราณในดินแดนไทย และสาเหตุที่มีการนำภาษาเขมรโบราณมาใช้ในเอกสารไทยโบราณทั้งในสมัยสุโขทัยและอยุธยา

จากนั้นจึงเป็นการวิเคราะห์ภาษาเขมรโบราณที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับภาษาไทยในประเด็นต่างๆ เช่น “เขมร” และ “ขอม” จากภาษาเขมรโบราณสู่การรับรู้ของไทย, พระนามกษัตริย์เขมรโบราณในพระนามกษัตริย์ไทย, ยศตำแหน่งเขมรโบราณสู่ยศตำแหน่งขุนนางไทย, ศัพท์ศาสนาของไทยที่มาจากภาษาเขมรโบราณ และศัพท์เล็กเกร็ดน้อยจากภาษาเขมรโบราณ ซึ่งน่าจะทำให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญของการศึกษาภาษาเขมรโบราณในฐานะที่มาของคำยืมภาษาเขมรในภาษาไทยได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

หนังสือเล่มนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากไม่ได้รับความกรุณาจากหลายท่าน

ขอขอบพระคุณท่านเดช บุณนาค อาจารย์ทรงสรรค์ นิลกำแหง คุณสุจิตต์ วงษ์เทศ และคุณสุพจน์ แจ็งเร็ว บรรณาธิการนิตยสารศิลปวัฒนธรรม ที่กรุณาให้คำปรึกษาและสนับสนุนให้เกิดบทความต่างๆ ในหนังสือเล่มนี้

ขอขอบคุณคุณปานบัว บุณปาน และขอบคุณคุณอพิสิทธิ์ ธีระจารุวรรณ ที่สนับสนุนและช่วยเหลือในการจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้

ขอบคุณคุณมณฑล ประภากรเกียรติ และคุณปกรณ์
เกียรติ ดีโรจนวณิช ที่ช่วยให้หนังสือเล่มนี้สำเร็จเป็นรูปเล่ม

ท้ายที่สุดขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์นวรรตน์ ภักดีคำ
รวมทั้งศรมน ภักดีคำ (ดาว) และศมนนท์ ภักดีคำ (ดาด) ที่ร่วม
เดินทางในเส้นทางของชีวิต ความพลาดพลั้งอันอาจมี ผู้เขียนขอ
น้อมรับไว้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร. ศานติ ภักดีคำ

แล
หลัง

คำ
เขมร-ไทย

ภาคที่ ๑

เหตุใดไทยจึงยืมภาษาเขมร :
อิทธิพลภาษาเขมรในไทย

๑

เขมรโบราณในประเทศไทย :
ที่มาของภาษาเขมรโบราณ
ในดินแดนไทย

เมื่อกล่าวถึงความสัมพันธ์หรืออิทธิพลเขมรในดินแดนไทย บริเวณที่มีปฏิสัมพันธ์กับเขมรมากที่สุดคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือและอีสานใต้ของไทย ดังปรากฏหลักฐานร่องรอยความสัมพันธ์กับเขมรโบราณในกลุ่มแม่น้ำโขงและบริเวณทะเลสาบเขมรมาเป็นเวลานาน เช่น หลักฐานทางโบราณคดี และหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษร โดยเฉพาะศิลาจารึกของพระเจ้ามเหศวรมันที่ ๑ และศิลาจารึกของพระเจ้ากวรรณที่ ๒ ของกษัตริย์อาณาจักรเจนละ (เจนละ หรือเจินละ) ประมาณพุทธศตวรรษที่ ๑๒

ต่อมาในสมัยพระนคร ตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๑๕ อาณาจักรเขมรโบราณได้ขยายอำนาจเข้ามาในดินแดนไทยมากขึ้น โดยเฉพาะการขยายอำนาจเข้ามายังภาคกลางของไทย และสามารถยึดครองเมืองละโว้ ซึ่งเป็นเมืองสำคัญในกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา จากนั้นจึงขยายอิทธิพลไปยังภาคตะวันตกของดินแดนไทย ดังที่พบโบราณสถานสำคัญที่สร้างขึ้นภายใต้วัฒนธรรมเขมรโบราณที่ปราสาทเมืองสิงห์ จังหวัดกาญจนบุรี

ในบทนี้ผู้เขียนจึงพยายามนำเสนอภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างภาคกลางของไทยกับกัมพูชาสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ ๗ ตามที่ปรากฏหลักฐานใน *ศิลาจารึกปราสาทพระขรรค์* ก่อนหน้าการเกิดขึ้นของรัฐกลุ่มชนที่พูดภาษาไทยในเวลาต่อมา เช่น สุโขทัย ล้านนา และอยุธยา ซึ่งน่าจะช่วยให้เราเข้าใจความเป็นมาเป็นไปของดินแดนไทยและที่มาของภาษาเขมรโบราณในภาษาไทยได้มากขึ้น

อาณาจักรเขมรโบราณกับดินแดนไทย

ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้นว่า ดินแดนภาคตะวันออกและอีสานใต้ของไทยมีความสัมพันธ์กับเขมรโบราณในกลุ่มแม่น้ำโขงและทะเลสาบเขมรมาเป็นเวลานาน ดังปรากฏหลักฐานทางโบราณคดีต่างๆ

ถือกันว่าอาณาจักรเงินล้าเป็นต้นกำเนิดของอาณาจักรเขมรโบราณ ซึ่งมีอาณาเขตตั้งแต่ที่ราบลุ่มทะเลสาบเขมรมาจนถึงลาวใต้และอีสานใต้ (ชื่อ **อาณาจักรเงินล้า** อาจเป็นชื่อที่จีนเรียกจากชื่อ **เศรฐปุระ** ซึ่งเป็นชื่อของเมืองที่เป็นศูนย์กลางอำนาจของเงินล้า ปัจจุบันคือโบราณสถานเมืองเศรฐปุระในเมืองจำปาศักดิ์ ประเทศลาว)

หลักฐานจากศิลาจารึกของพระเจ้ามเหศวรมันที่ ๑ และศิลาจารึกของพระเจ้าภวรมันที่ ๒ สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของอาณาจักรเงินล้าซึ่งมีศูนย์กลางอยู่บริเวณปากแม่น้ำ

มูลจำปาศักดิ์วัฏฏ์ ซึ่งในสมัยโบราณเป็นบริเวณเดียวกัน ดังนั้น จุดกำเนิดแรกเริ่มของอาณาจักรเงินล้าจึงเริ่มต้นขึ้นในบริเวณดังกล่าว แล้วแผ่ขยายอำนาจไปทางทิศตะวันตก ครอบคลุมบริเวณ ๒ ผังแม่น้ำมูลจนถึงบริเวณจังหวัดสระแก้วในปัจจุบัน

ต่อมาในรัชกาลพระเจ้าอโศกนรมัน ซึ่งเป็นพระโอรสของพระเจ้ามเหศวรที่ ๑ สามารถปราบอาณาจักรสุหนาน (พุนัน) ที่มีศูนย์กลางอยู่ทางภาคใต้ของประเทศกัมพูชาในปัจจุบันได้ และสร้างราชธานีใหม่ของพระองค์ที่เมืองอโศกนรปุระสันนิษฐานกันว่าเมืองดังกล่าวน่าจะเป็นกลุ่มโบราณสถานสมโบร์ไพรกุก ทางทิศเหนือของจังหวัดกำแพงเพชร ประเทศกัมพูชาในปัจจุบัน

ครั้นถึงรัชกาลพระเจ้าชัยวรมันที่ ๑ อาณาจักรเงินล้าสามารถยึดครองดินแดนของอาณาจักรสุหนานในบริเวณลุ่มแม่น้ำโขงตอนใต้และลุ่มทะเลสาบใหญ่ในกัมพูชาได้สำเร็จ ดังนั้นดินแดนของอาณาจักรเงินล้าในเวลานั้นจึงครอบคลุมทั้งทางเหนือของเทือกเขาพนมดงรัก รวมทั้งทางใต้ของเทือกเขาพนมดงรักไปจรดปากแม่น้ำโขง

ภายหลังรัชกาลพระเจ้าชัยวรมันที่ ๑ อาณาจักรเงินล้าได้เกิดแตกแยกเป็น ๒ แคว้น พงศาวดารสมัยราชวงศ์ถัง (ถังซู่) ได้บันทึกไว้ว่า “ครั้งหนึ่งของภาคเหนือซึ่งเต็มไปด้วยภูเขาลูกเขาได้เรียกว่าอาณาจักรเงินละบก ครั้งหนึ่งทางภาคใต้ซึ่งจดฝั่งทะเลและเต็มไปด้วยทะเลสาบ ก็เรียกว่าอาณาจักรเงินล้า”^๑

ภาษาไทยมาจากไหน? บางคนก็ว่าไม่ได้มาจากไหน

คงเป็นเรื่องยาก ถ้าจะตอบให้ชัดว่าภาษาไทยมีที่มาจากอย่างไร
แต่ที่แน่ๆ รศ.ดร. ศานติ ภักดีคำ มีบางส่วนของคำตอบอยู่ในหนังสือเล่มนี้
แลหลังคำเขมร-ไทย รวบรวมบทความต่างกรรมต่างวาระที่มีจุดร่วมเดียวกัน
คือมุ่งอธิบายคำศัพท์ในภาษาไทยที่เราใช้กันจนชิน ใช้กันจนเชื่อว่าเป็น
คำไทยแท้ๆ ทั้งที่ความจริงแล้วไม่ใช่ เพราะแท้จริงแล้วภาษาไทยเกิดจาก
การผสมผสานจากหลายๆ ภาษา โดยมีภาษาเขมรโบราณเป็นหนึ่งในนั้น

บ้านเมืองในดินแดนประเทศไทยบางช่วงบางสมัยเคยอยู่ใต้อิทธิพลของเขมรโบราณ
จึงรับเอาภาษาและวัฒนธรรมของเขมรโบราณมาใช้ด้วย นานวันเข้าก็ซึมซับ
ผสมผสาน จนแยกไม่ออก สิมที่มา และเชือกกันไปว่ะอะไรๆ ที่เป็นไทย
เกิดขึ้นได้ด้วยตัวมันเอง

วัฒนธรรม

ISBN 978-974-02-1687-2

9 789740 216872

ราคา ๓๖๕ บาท

www.matichonbook.com